

Bad Brains

Into the future / Megaforce

Llegendes del hardcore de Washington, van innovar el gènere intercalant ritmes jamaicans a l'efervescència i agressivitat del punk en els seus dies daurats (77-85) a la vagada que esdevenien la primera banda de color de l'escena. Revolucionaris, polititzats, radicals, **Bad Brains** segueix mantenint el pols i oferint píndoles desafiant el sistema. Adulterats, això sí, però no ensucrats ni avançant-se al futur. /// S. COMA

Brighton 64

Esta vez va en serio / BCore

El retorn és un fet! Després de la trobada, ara fa un any, per festejar els 30 anys de la formació, la banda dels germans **Gil** treu nou disc on es deixen dibuixar totes les influències que han marnat en tres dècades. Cançons noves i inèdites de la primera època per una formació que sempre ha sabut reinventar-se i oferir rodanxes pop magnífiques, sense oblidar mai els seus orígens i les seves arrels. /// SERGI COMA

Ian Hunter & The Rant Band

When I'm President / Slimstyle

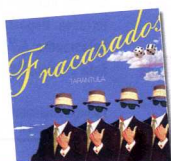
Si algú se sent decebut perquè els Stones són incapaços de fer un elapè amb cançons noves, pot acudir al que va ser líder als seixanta i setanta dels irrepetibles Mott the Hoople, autor de discos fabulosos i concerts memorables. A **Ian Hunter** sembla que els hits amb gust de rock clàssic li surtin sense despenjar-se (ni treure's les ulleres fosques, és clar). El seu nou disc és només rock'n'roll, però... /// JUAN CARLOS BELMONTE

Pau Vallvé

De bosc / amniòtic

Seguint una línia molt agermanada amb *2010*, el seu anterior treball discogràfic, aquí **Pau Vallvé** despatxa un disc molt poderós, alhora íntim i grandiloqüent, potser en excés. Detallista i preciosista fins a l'extrem, *De bosc* és un exercici estilístic molt bonic i de primer nivell que l'autor combina amb lletres de caire intimista que donen al treball un sentit de viatge intern molt reeixit. /// TONI TERRADES

Tarántula

Fracasados / Prod. Doradas / Gandula

Tarántula es prenen la feina amb prou calma i treuen disc cada tres anys. Així, després de *Esperando a Ramon* (2006) i de *Humildad trascendental* (2009), ara apareix aquest tercer treball, de títol tan simpàtic com poc encoratjador. Ells van a la seva i segueixen defensant el seu so del tot personal i de mal qualificar, cosa que els situa en un univers únic i diferent de quasi tot. /// TONI TERRADES

The Evens

The Odds / Dischord

Sis anys després del seu darrer treball i havent estat pares, **Ian Mackey** (Fugazi, Minor Threat) i **Amy Farina** tornen a la càrrega. **The Evens** van sorgir com un aparent passatemp del cap de Dischord, però amb el temps han acabat bastint una discografia ben sòlida i sense passes en fals. I el millor de tot és que per gaudir del seu rock minimalista i gairebé acústic no és gens necessari tenir un passat hardcore. /// BORJA BARBESA